

CUỐI TUẦN CỦA CÚN

Gửi các Thầy / Cô @ Trung tâm Nhân Văn câu chuyện cho ngày 20/11.

Mình tên là Đu đủ, Cún của BS Lan. Mình thích xuống nhà Thầy ở, có khi ở tới vài tuần không muốn về vì ở đây có vườn, có gà cho đuổi...

Lần đầu thấy nhau, mình có linh tính hình như từng gặp Thầy ở đâu đó mà nhớ mãi không ra? Có khi nào kiếp trước mình Cún của T, hay T là Cún của mình không nhỉ?

Hôm nay cuối tuần ngủ dậy, linh tính cho biết có gì không bình thường. À, hôm nay là đúng lịch đi cắt tóc, chắc BS Lan sẽ ghé đón đưa đi. Nhưng đợi tới 9h vẫn không ai nói gì cả. Lát sau mình thấy Thầy kéo cái ghế ra nắng, mang lược, kéo ra. Thì ra Thầy muốn tự cắt tóc cho mình. Sao thấy nguy hiểm quá. Có khi nào ông thích quần lá lốt mình không ta?

Hình 1: Say “No” to Lá Mơ & Củ Riềng

Trước khi cắt, T ngồi uống café, nhìn chăm chăm vào con cún đất No La Mo. Mình đoán ý T là vầy nhé: T hứa không ăn thịt cún vì một người không thể thương Cún nhà mình mà lại đi ăn Cún nhà người khác. Như vậy là lệch, là mâu thuẫn với triết lý sống của mình. Nó giống như T hay dặn: Bạn kêu gọi trẻ không TK chấp nhận con mình, thì mong bạn cũng đừng chê con người khác là “nặng” hơn con mình, không cho con mình chơi chung.

Sau cái nghi thức “không mâu thuẫn bản thân” và uống ly café xong, T mang Đu đủ ra ghế phơi nắng và bắt đầu giảng tổng quan cho Đu đủ nghe:

Đu đủ nè. Hôm nay có 2 mục tiêu: một là cắt tóc cho Đu đủ, hai là mang lại trải nghiệm vui vẻ để lần tới Đu đủ thích được cắt ở nhà nữa. Vậy chúng ta không đặt nặng là phải cắt cho xong nhe. Đu đủ nằm đây phơi nắng, thích lật bên nào thì T cắt bên đó, giống như incidental teaching vậy đó. Chán thì xuống đi chơi, xong lên cắt tiếp. Sáng nay mà không xong, chiều cắt tiếp. Còn thích lăn ra cỏ thì T cũng floortime với Đu đủ luôn.

Đu đủ thích cái kiểu nói tổng quan trước như vậy. Lần trước Đu đủ đi nha sĩ, chẳng ai giải thích gì, cứ đè Đu đủ ra mà thọc cây vào miệng. Rồi cái ông mặc áo trắng nói Đu đủ ngậm cái gì đó không được nhả ra, làm Đu đủ hết sức lo lắng, không biết ngậm khi nào mới xong. Lúc đó Đu đủ ước gì có Thầy / Cô ở Nhân Văn tới đếm ngược cho Đu đủ.

Hình 2: Đu đủ phơi nắng.

An toàn luôn là nguyên tắc hàng đầu, cho nên Đu đủ dặn T bịt đầu cái kéo nhọn. Đu đủ nói:

Mũi kéo không được chĩa vào mặt Đu đủ, mà phải hướng ra ngoài nhe Thầy. BS Lan giao Đu đủ cho T, tức là T đã đồng ý tạo một môi trường an toàn về thể xác và tinh thần cho Đu đủ rồi đó.

Hình 3: Kéo được bịt đầu.

Mục đích là cắt tóc chứ không phải là phải cắt bên này rồi bên nọ, cho nên Đu đủ tự do mà lăn lóc. Lăn bên nào T cắt bên đó. Hình như T nhận ra Đu đủ hiểu động, cho nên Đủ lúc thì lấy tay che mặt, lúc thì ngoạm tay T, lúc thì gạt cái lược ra mà chẳng ai la mắng Đủ cả. T đã nói mục tiêu quan trọng là cho Đu đủ trải nghiệm tích cực mà, đâu phải chỉ cắt một lần đâu. Làm Đu đủ không vui, lần sau làm sao mà cắt được nữa.

Hình 4: Gạt cái lược ra.

Nằm trên ghế được một lúc thì Đu đủ chán nên xuống cỏ nằm ngấm hoa. Đây là cơ hội để T cắt phần bụng và cổ cho Đu đủ. Nằm lim dim để người ta phục vụ mình, thích thật. Hóa ra việc Đu đủ tăng động, lăn qua lăn lại chính là cơ hội cho T cắt nhiều góc mà không cần phải bắt Đu đủ nằm yên một tư thế nào đó. Đúng là góc nhìn tích cực thì thấy cơ hội, góc nhìn tiêu cực chỉ thấy khó khăn.

Hình 5: Incidental hair cutting

Mà lạ nhe. T cắt cho Đu đủ nhưng không vất tóc đi. T cho vào một cái bát, rồi nhìn có vẻ suy tư và nghi ngờ lắm. Sau đó T mở tủ lạnh lấy củ dền ra luộc, cho tóc của Đu đủ vào, rồi lấy máy sấy, rồi lại rửa bằng nước sạch. T làm cái gì vậy ta?

Hình 6: Củ dền

Chời, Đu đủ biết rồi. Hẳn là T muốn nhuộm Đu đủ màu đỏ bằng nước củ dền. T đang test xem nước máy rửa ra không vì Đủ là Cún, Đủ đâu có dùng xà bông như mọi người được.

Đủ cũng hơi hoảng. T nhuộm mình màu củ dền, mấy chị Gà có còn nhận ra Đu đủ không? Có khi nào BS Lan nhìn không ra Đu đủ không nhỉ?

Loay hoay một hồi, Đu đủ nhận ra là T chỉ muốn nhuộm cái đuôi mình thôi. Vậy cũng được, có cái ngoe nguẩy màu sắc lung linh cũng hay. Không thích thì không ngoái lại nhìn thôi.

Lúc nhuộm xong, Đu đủ thích lắm. Cái đuôi của Đu đủ hình như nó cũng thích vì Đu đủ thấy nó ngoe nguẩy nhiều hơn.

Hình 7: Đuôi màu đỏ.

Đu đủ tính nhờ T chụp cái đuôi cho lên facebook của Đủ, nhưng Đủ nghĩ lại như vậy nên thôi:

Mình thấy đuôi mình đẹp, mình thích là đủ rồi. Cho lên mong người ta like thì được gì nhỉ? Người ta không like thì bần khoản, mà 100 người like thì lần tới lại muốn có 101 người. Đó chẳng phải là nguồn gốc của sầu não sao? Đủ nghĩ tới cái bài giảng dependency list, Đủ ngẫm lại tính cách của Đủ, và Đủ quyết định ở thời điểm này, không nên đưa lên facebook.

Mà T cũng chưa hiểu nhiều về tâm lý của Đu đủ nhé. Lúc nhuộm xong, cái đuôi của Đu đủ vui quá nên nó tự vẩy, thế là nước củ dền văng lên khắp nơi, nhìn như phim kinh dị Friday the 13th á.

Hình 8: Nước củ dền văng đầy nhà

Đu đủ thấy T vừa lau vừa lẩm bẩm gì đó, hy vọng là T tự trách mình không đoán được tình huống bất ngờ chứ không rửa lén Đu đủ nhé.

Cắt tóc xong, Đu đủ chạy đi ở sau vườn. Tuy có các bảng cấm ị, nhưng vì Đu đủ đâu có đọc được tiếng Anh chữ “NO” nên cứ ị. Đu đủ thì thấy visual cue hình Cún ngồi ị thôi, lỗi tại T nhé. ị ở đồng là thú của Đu đủ mà.

Hình 9: Hiểu visual cue nhưng chưa đọc được mặt chữ

Đu đủ đang ị thì nghe T lẩm bẩm: Nhìn mặt nó lẩm lét, sao mình nghi là nó hiểu mà chơi khăm mình quá. Kể ra T cũng có TOM nhỉ.

Sau đó T chụp hình Đu đủ gửi cho các thầy / cô ở Nhân Văn. Một cô chat: Nhìn Đu đủ nó hạnh phúc quá Thầy ạ. T phản biện: Em không phải là Cún, sao em biết nó hạnh phúc.

Cô giáo đáp lại: Thầy không phải là em, sao Thầy biết em không biết?

T Phi cười tùm tùm thích thú. T hay dặn Đu đủ là: Đừng để học trò tôn sùng mình giỏi. Đào tạo sao cho học trò mình một ngày nào đó bắt bí được mình, giỏi hơn mình mới thích Đu đủ ạ.

Buổi sáng cuối tuần của Đu đủ như vậy đó. Cả Đu đủ và T vừa cắt tóc mà vừa ngắm ra được bao nhiêu là việc, soi chính bản thân mình. Cảm ơn mọi người đã đọc câu chuyện của Đủ nhé. Chúc mọi người một cuối tuần an lành, không ăn thịt bạn của Đu đủ nha.

